

Studiematerial om en debatt i april 2013.

Omar Mustafa har tvingats lämna socialdemokraternas partistyrelse

För att ge medlemmar och allmänhet ett underlag för studier och samtal publiceras en kort sammanställning av synpunkter och analys av debatten från 8 – 16 april 2013.

Innehållsförteckning:

<i>Omar Mustafa bedöms med annan måttstock än vi andra, debattartikel i DN 16 april 2013, av STS ordförande Peter Weiderud .....</i>	<i>s 2</i>
<i>Omar Mustafas avgång. Källkritisk kollaps och djupt olustigt inför framtiden, bloggpost 14 april 2013 av Ulf Bjereld, styrelseledamot i STS.....</i>	<i>s 5</i>
<i>Rasismen kan aldrig legitimeras, uttalande av Omar Mustafa 10 april 2013. ....</i>	<i>s 7</i>
<i>Vi kräver att socialdemokraternas partiledning uttalar att de har förtroende för Omar Mustafa. Bloggpost från 13 & 14 april från Hjärta, socialdemokrater för tro och solidaritet i Stockholm. Anna Ardin, Lovisa Andersson mfl .....</i>	<i>s 8</i>
<i>Omar Mustafa valdes in i partistyrelsen och fick gå, analys av debatten, 2013-04-15, av Ulf Carmesund internationell sekreterare i STS, ...</i>	<i>s 11</i>

Lars G Linder och Ulf Carmesund
Socialdemokrater för tro och solidaritet, 2013-04-17

”Omar Mustafa bedöms med annan måttstock än vi andra”

Publicerad i Dagens Nyheter 2013-04-16 00:40

<http://www.dn.se/debatt/omar-mustafa-bedoms-med-annan-mattstock-an-vi-andra>

Framtidsdörren stängd. Jag blev glad när Omar Mustafa valdes till den socialdemokratiska partistyrelsen eftersom han representerar ett Sverige som vi behöver bli bättre på att se. Men som parti har vi brustit den gångna veckan. Vi har mätt med olika mått, skriver Peter Weiderud (S).

Det var ingen bra vecka för Omar Mustafa. Debatten rymmer faktafel och missförstånd och Omar har tillskrivits åsikter som vi vet att han inte har. Men den har också visat på ovan krishantering och brister hos Islamiska Förbundet, som bidragit till det höga pris som Omar nu fått betala.

Det var heller ingen bra vecka för det Socialdemokratiska arbetarepartiet. Även om mediedrevet mot Omar initierades av externa aktörer, som har en viktig uppgift att granska inte minst politiker, har reaktionerna från många ledande partiföreträdare skapat mer frågetecken än vad de rätat ut. Det var också dessa reaktioner som till slut gjorde det omöjligt för Omar att klara jobbet i partistyrelsen.

Kritiken mot Omar handlar främst om tre saker – antisemitism, homofobi och bristande jämställdhet. Få, om någon, har med belägg påstått att Omar själv har sådana värderingar. Men många har insinuerat att så är fallet och utan att själva ha talat med honom.

Första vågen av kritik handlade om antisemitism. När det blåst över finns ingen som hävdar att Omar själv skulle ha uttryckt något antisemitiskt. Inte heller att något sådant skulle ha sagts från Islamiska förbundet.

Däremot har personer som bjudits in av förbundet – till exempel Yvonne Ridley och Azzan Tamimi – i andra sammanhang uttryckt sig olämpligt. Ridley hade också seminarium i Riksdagen i samband med sitt besök och Tamimi har varit inbjuden också av UD, Palmecentret och min egen organisation (Socialdemokrater för Tro och Solidaritet).

Men det är bara Omar som beskylls för att inte klara rågången mot antisemitism.

Detsamma gäller kritikervågen om homofobi. Islamiska förbundet har, precis som majoriteten av kyrkor i Sverige, problem med att fullt ut bejaka homosexuellas kärlek och är obekväma med dagens könsneutrala äktenskapslagstiftning. Men Omar stöder den nuvarande lagstiftningen och har även i sitt konservativa sammanhang stått upp för hbtq-rättigheter.

År 2005, när jag adjungerades till partistyrelsen, hade vi motioner till kongressen i Malmö om könsneutral äktenskapslagstiftning. Dåvarande partiledaren, Göran Persson, var mot förändring för att det skulle riskera vigselrätten för Svenska kyrkan, som då inte var färdig med frågan. Några av oss försökte komma runt och hitta en lösning för att komma framåt, men de flesta satt tysta. Idag är det enklare att sjunga med änglarna och på Omars bekostnad.

Den tredje kritikervågen handlar om bristande jämställdhet där s-kvinnor insinuerar att Omar inte "står upp för kvinnors rättigheter och aktivt arbetar för att stärka dem". S-kvinnor har slitit i många decennier för att få partiet dit vi är i dag.

Några dagar innan denna insinuation hade s-kvinnor förlorat frågan om en tredelad föräldraförsäkring i kongressen. Majoriteten nöjde sig med en ytterligare pappamånad. Omar, som just nu är pappaledig, var inte kongressombud. Hade han varit ombud hade han kanske röstat med s-kvinnor, eller möjligen med kongressmajoriteten. Värre än så är det inte, när det gäller hans personliga ställningstagande.

Det är inget ovanligt, och ses snarast som en styrka, att partistyrelsemedlemmar också är ordförande för en annan organisation - fackförbund, intresseorganisation eller folkrörelse. Självt är jag också ordförande för Svenska MR-fonden. Omar företräder ett förbund som självklart har större diskrepans i en del frågor, jämfört med den balansgång vi andra får gå. Även om den gångna veckan har förkortat en del av förbundets process i svåra frågor.

Men Omar företräder också en väljargrupp som i dag är trognare socialdemokratin än LO:s medlemmar. 75 procent av Sveriges muslimer röstar på Socialdemokraterna. Och om vi inte vill se muslimer enbart som röstboskap, så måste vi också ta vara på de kloka, progressiva och engagerade ledare vi har.

Det hade varit en tuff uppgift att vara ledare både i Islamiska förbundet och i det Socialdemokratiska arbetarepartiet. Men det hade varit möjligt om Omar bedömts med samma mått som vi andra, vi som har nordiskt utseende, kristen bakgrund och mer klassisk folkrörelsebakgrund.

Istället för att se styrkan i att ett muslimskt samfund i Sverige leds av en progressiv socialdemokrat - och därmed kan förändras i det som vi ser som rätt riktning - blockeras vi av att detta samfund inte hunnit lika långt som vi själva i sin politiska agenda eller realpolitiska mognad.

Men en religion och ett politiskt parti är inte samma sak. Det finns frågor där det skaver mellan tusenåriga traditioner och ett partis aktuella ställningstaganden. Detta sagt, måste vi konstatera att organiserade muslimer i Sverige förmodligen är de mest progressiva och moderna i världen.

Omar Mustafa förmår som muslimsk ledare, i en i många frågor konservativ kontext, åstadkomma mer förändring än de flesta av oss när det gäller homosexuellas rättigheter, antirasism och jämställdhet.

En socialdemokratisk riksdagsledamot har krävt att Omar måste välja mellan islamism och socialdemokrati. Islamism är en politisk rörelse som söker översätta religiös erfarenhet i muslimska majoritetssamhällen i ett politiskt program, precis som kristdemokratin i Europa. Islamismen rymmer allt från enskilda fanatiker i Hamas, till breda politiska rörelser som regeringspartiet i Turkiet.

Både Omar och jag har, med utgångspunkt i vår respektive tro, valt att engagera oss i ett brett sekulärt vänsterparti därför att vi ser den religiöst avgränsade politiken – vare sig det handlar om kristdemokrati eller islamism - som orimlig, otillräcklig eller otidsenlig. Vi har båda valt bort det religiöst avgränsade alternativet, men bara Omar måste återbevisa det.

Vi har som parti brustit den gångna veckan. Vi har mätt med olika mått. Jag har ställt mig frågan varför detta historiskt så progressiva och öppna parti kan visa sådana tendenser till intolerans.

Många av mina och Omars vänner talar om rasism och islamofobi, men det är grova tillmälen som inte riktigt fångar de reaktioner jag mött. Det handlar snarare om en provinsialism i både tid, rum och sammanhang. Vi tycks glömma den utveckling vi själva haft under bara några decennier. Eller att världen är större än Sverige. Eller att Sverige inte längre är så där homogent som det en gång var.

Jag var glad när Omar valdes till partistyrelsen eftersom han representerar ett Sverige som vi som parti behöver bli bättre på att se. Nu har vi hamnat i en situation där vi som parti behöver be Sveriges praktiserande muslimer om ursäkt. När det började blåsa, blev vi så inriktade på att försvara gårdagen att vi av misstag stängde en dörr till framtiden.

Broderskapsrörelsen bildades på 1920-talet utifrån Socialdemokraternas svårigheter att förstå religion och den starka konflikt som då fanns mellan arbetarrörelse och kyrka. Med tiden lyckades vi läka den konflikten, genom att både kyrkan och partiet förändrades.

Den gångna veckan har brutalt lärt oss att vår klassiska uppgift ingalunda är över. Erfarenheterna har visat på vikten av att fler muslimer engagerar sig och bidrar till att förnya det enda parti i Sverige som står för social demokrati och för en politik som vill stärka de som saknar makt, resurser och inflytande.

Här finns möjligheter att återta det stora förtroende vi haft hos Sveriges praktiserande muslimer.

Jag och Socialdemokrater för Tro och Solidaritet kommer att kämpa hårt för att vi ska lyckas.

**Peter Weiderud, Ordförande, Socialdemokrater för Tro och Solidaritet.
Adjungerad till Socialdemokraternas partistyrelse och verkställande utskott**

Ulf Bjereld

2013-04-14

Omar Mustafas avgång. Källkritisk kollaps och djupt olustigt inför framtiden

<http://ulfbjereld.blogspot.se/2013/04/omar-mustafas-avgang-kallkritisk.html>

Sent på lördagskvällen valde **Omar Mustafa** att lämna inte bara sitt uppdrag i Socialdemokraternas partistyrelse utan samtliga sina politiska uppdrag. I ett **öppet brev** motiverar han sitt beslut: *Jag uppfattar att partiledningen därmed inte har förtroende för mig och tvingar mig att lämna samtliga mina uppdrag i partiet.* Det inträffade är djupt olustigt och väcker allvarliga frågor, både om mediers förmåga till källkritik under ett drev och om villkoren för muslimers politiska engagemang i Sverige i dag.

I en **text från stiftelsen Expo** tidigt i veckan framfördes allvarlig kritik mot Omar Mustafa för att han under sin tid som ordförande för Islamiska förbundet vid några tillfällen bjudit in gäster som i andra sammanhang bland annat gjort sig kända genom antisemitiska uttalanden. I en **artikel i Aftonbladet** skrev Omar Mustafa att hans kritiker hade rätt, och att han skulle agera annorlunda i framtiden. Han beskrev sig också som en varm anhängare av full jämställdhet mellan könen och av homosexuellas rätt att ingå äktenskap.

Här kunde historien ha tagit slut. Ingen hade anklagat Omar Mustafa för att själv hysa rasistiska åsikter eller att ha en tveksam inställning i andra frågor kring frihet, jämlikhet och solidaritet. Hans ursäkt accepterades också av Expo.

Men kritikstormen fortsatte, och nu med djupt obehagliga strömningar som inte hade funnits i Expos ursprungliga kritik. Jag som brukar försvara svenska politiska journalister kan med sorg konstatera att delar av svenska medier drabbades av en kollektiv källkritisk kollaps. Så kunde till exempel **Mona Sahlin** i en TV-studio **oemotsagd få påstå** att Omar Mustafa framfört "antisemitiska uttalanden", något varken

Expo eller någon annan av hans kritiker anklagat honom för. *Ingen* svensk svensk journalist har vad jag sett konfronterat Mona Sahlin med att hon utan grund anklagat en person för att ha uttalat sig antisemitiskt.

I väldigt många medier återgavs också påståendet att Islamiska förbundet hade en särskild "familjestadga", som bland annat föreskrev att män och kvinnor skulle ha olika legala rättigheter. Påståendet är vad jag kan förstå rent nonsens. Uppgiften återropades av socialdemokraten **Vivianne Macdisi** i [en artikel på Newsmill](#) och fick stor spridning. *Ingen* svensk journalist har vad jag sett kontrollerat uppgiften, utan oreflekerat och måhända fördomsfullt tagit den som en sanning. Självt tyckte jag det hela lät lite konstigt så jag googlade runt lite grand och kunde snabbt konstatera följande: Texten lades ut på Islamiska förbundets hemsida i april 2009 tillsammans med en stor mängd andra texter under rubriken "Översatta artiklar". Texterna hade det gemensamt att de innebar olika teologiska tolkningar av Islam i olika sammanhang. Men i svenska media beskrevs den okritiskt som Islamiska förbundets "stadga".

I en stort uppslagen artikel i Expressen påstods att Omar Mustafa tjänat närmare 1,5 miljoner kronor under 2011 och att han året innan taxerade för drygt 1,1 miljoner kronor samt att han haft en årsinkomst på nästan en miljon under 2008 och 2009. Dessa uppgifter visade sig vara felaktiga, och Expressen fick ta tillbaka uppgifterna. Kvällspostens **Peter J Olsson** drog sig inte för att använda rasistiska stereotyper kring araber som flyger matta och [klappar kameler](#) när han nedlåtande [kallade](#) Omar Mustafa för "herr Omar". (Formuleringen ändrades efter kritik.)

Såsom situationen utvecklades blev läget alltmer ohållbart för Omar Mustafa. Varken **Veronica Palm**, **Carin Jämtin** eller **Stefan Löfven** valde att ta steget fram och fullt ut stödja hans fortsatta plats i partistyrelsen. Jag är - liksom **Andreas Johansson Heinö** - djupt oroad över en situation där det kan uppfattas som en [värderingskonflikt](#) mellan att vara socialdemokrat och att vara muslim. En sådan bild bidrar inte till att öka motiveringen till ökat politiskt engagemang bland muslimer som vill bidra till att förändra och utveckla konservativa miljöer i olika islamska samfund i Sverige.

Omar Mustafa är en muslimsk ledare som i en ofta konservativ kontext väljer att driva de frågor han som socialdemokrat tror på, däribland homosexuellas rättigheter, kamp mot antisemitism och kamp för jämställdhet. Om han inte är välkommen i partiet, vem är då välkommen?

Jag påminner också om [min tidigare text](#) om Socialdemokraternas föråldrade och dysfunktionella sätt att utse kandidater till sina ledande församlingar.

Upplagd av [Ulf Bjereld](#) kl. 4/14/2013

”Rasismen kan aldrig legitimeras”

Med anledning av Expos artikel 12-04-08 vill jag klargöra att jag inte på något sätt delar eller stödjer antisemitiska och rasistiska föreställningar eller hets mot en folkgrupp, vem som än bär på dessa åsikter. Som muslimer utsätts vi ofta för kollektiva bestraffningar, hets och konspirationsteorier och jag har därför full förståelse för hur den judiska gruppen upplever hatfyllda och demoniserande beskrivningar. Rasismen kan aldrig legitimeras, den måste mötas, motverkas och förebyggas. Detta har vi som politiska och religiösa ledare ett stort ansvar för.

Jag personligen kommer fortsätta mitt arbete mot rasism och orättvisor, oavsett vem det utförs emot och vem förövaren är. Det engagemanget har alltid varit min drivkraft och det kommer det fortsätta vara med mig in i den socialdemokratiska partistyrelsen.

Omar Mustafa

Texten publicerad på <http://blogg.trosolidaritet.se>

Sidan uppdaterades senast: 2013-04-10 07:53

Vi kräver att socialdemokraternas partiledning uttalar att de har förtroende för Omar Mustafa.

De lösa anklagelser mot honom kring att han på något sätt skulle försvara saker som antisemitism, homofobi, kvinnohat stämmer inte. Vi kräver att alla som påstått detta eller hävdat att han gjort uttalanden som stödjer detta ber om ursäkt eller presenterar bevis för att det de påstår stämmer. Vi kräver även att Expressen och andra medier som bidragit ber om ursäkt för det drev de drivit och för alla de lögner de publicerat.

När? Klockan 17-19

Var? Socialdemokraternas partihögkvarter på Sveavägen 68

Arrangörer: Hjärta – troende socialdemokrater i Stockholm i samarbete med en massa antirasister på olika ställen inom socialdemokraterna

Anmäl dig gärna på facebook!

Ta gärna med ett plakat för att visa ditt budskap!

april 14, 2013

Hej Hjärta-vänner!

Med anledning av det mediala fokus på Hjärtas ordförande Omar Mustafa vill vi hålla våra medlemmar uppdaterade.

Omar var med och grundade Hjärta, och är nu vald till ordförande för Hjärta sedan senaste årsmötet, för att han precis som övriga Hjärtamedlemmar vill arbeta för våra hjärtefrågor antirasism och

internationell politik. Ett arbete han också driver i sin roll som ordförande i Islamiska Förbundet. Vi stödjer Omar helhjärtat och blev mycket glada då han fick förtroendet av kongressen att väljas in i partistyrelsen.

Hjärta är en unik förening som har startats i vår övertygelse att mötas över religionsgränser, och att våra socialdemokratiska värderingar går hand i hand med vår respektive religionsbakgrund. Som enskilda personer som har startat Hjärta, och som förening i Tro & Solidaritet, ställer vi oss alla bakom förbundets principprogram och manifest. Punkt 2 i principprogrammet lyder:

”Vi strävar efter en värld utan över- och underordning, utan klasskillnader, utan etniska och religiösa klyftor, utan ojämlikhet på grund av kön, ålder eller sexuell läggning, där alla behövs och alla får plats, där alla har samma rätt och värde. Vi vill ha en värld byggd på solidaritet. Vi ska bära varandras bördor men också dela varandras glädje och framgångar.”

Hela manifestet hittar ni

här: <http://www.socialdemokraterna.se/upload/webbforalla/arbetar-relorelsen/Broderskapsrelorelsen/Dokument/Årsmöte%202012/Manifest%20för%20tro%20och%20solidaritet.pdf>

Att Omar inte skulle stå bakom dessa värderingar har förvrängts i media, där osanningar och antaganden har trissats upp och tagit eget liv. Omars bemötande av kritiken kan ni läsa här:

<http://www.aftonbladet.se/debatt/article16584895.ab>

Anna Ardin, Hjärtas tidigare ordförande, har här skrivit ett inlägg i debatten om drevet mot Omar:

<http://annaardin.wordpress.com/2013/04/13/forklaringen-till/>

Senast idag presenterade Expressen uppgifter om Omars inkomst, som varken kan styrkas av Omars deklaration eller någon annanstans.

Antingen ljuger de eller så har de tagit fel Omar Mustafa.

Länk till artikeln hittar ni här:

<http://www.expressen.se/nyheter/har-gillar-omar-mustafa-extremisterna/>

Även Lövéén har idag uttalat sig om att Omar måste välja mellan Islamiska Förbundet eller som ledamot i partistyrelsen.

<http://www.expressen.se/nyheter/lofvens-budskap-mustafa-maste-valja/>

Att be Omar välja partistyrelsen eller Islamiska Förbundet där han i flera år verkat i mängder av antirastiska projekt, dialogprojekt och för en progressiv utveckling, är samtidigt att säga att dörrar är stängda inom Socialdemokraterna om du har en muslimsk aktivistbakgrund. Det man hade hoppats från Lövéén är att våga ta avstånd från drevet mot Omar, lyfta upp Omars sakliga bemötande av kritiken och peka på de osanningar som just nu pågår i debatten. Att avsätta en av kongressen vald ledamot i styrelsen på grund av ett mediedrev som saknar grund för sin kritik, är

högst problematiskt för en demokratisk rörelse, och kommer med stor sannolikhet påverka andra unga muslimers vilja att engagera sig politiskt. Se exempel på Unga muslimers [hemsida](#).

Här är även en annan länk som sammanfattar den huvudsakliga kritiken att bjuda in talare som i annat sammanhang har gjort antisemitiska uttalanden, till Islamiska Förbundets konferens:

[Det EXPO inte vill att du ska veta om Omar Mustafa debatten \(webblänk\)](#)

Använd gärna Hjärta-gruppens mejl om det finns frågor eller oklarheter till det som sker i media just nu. Vi är många som med sorg följer hur en stark och modig antirasists politiska framtid just nu avgörs i en mediadebatt styrd av Expressens rubriker.

Vänligen,

Lovisa Arvidsson

styrelseledamot i Hjärta

april 13, 2013

<http://cordialis.wordpress.com>

Omar Mustafa valdes in i partistyrelsen och fick gå

Av Ulf Carmesund, internationell sekreterare i STS

På Socialdemokraternas kongress i Göteborg 3-7 april 2013 valdes Omar Mustafa in som ersättare i partistyrelse. Dagarna efteråt kritiserades han (9 april) av Willy Silberstein från Svenska Kommittéen mot Antisemitism (SKMA) för att ha bjudit in antisemitiska föreläsare till Islamiska förbundet.

<http://www.aftonbladet.se/debatt/debattamnen/samhalle/article16566023.ab>

Efter Silbersteins kritik tog Omar Mustafa avstånd från all antisemitism och meddelade i ett pressmeddelande att han betraktade inbjudningen av de personer som Silberstein nämnt som ett misstag. Men kritiken mot Omar skulle växa. Den 11 april medverkade Mona Sahlin i Aftonbladets nya TV-kanal Partiprogrammet. Där sa Mona Sahlin:

”Omar Mustafa, den nya ledamoten i vår partistyrelse, där det blivit en debatt om hans antisemitiska uttalanden”
<http://www.aftonbladet.se/webbtv/nyheter/samhalleochpolitik/partiprogrammet/article16575055.ab>

Mona Sahlin är den enda som anklagat Omar Mustafa för att ha fällt antisemitiska uttalanden, men det visar sig att ingen kan binda honom vid detta. Mona Sahlin har inte kommenterat sin kritik av Omar.

Torsdag den 11 april svarade Omar Mustafa på kritiken i ett öppet brev till Aftonbladet:

”Under de senaste dagarna har det kommit kritik mot att jag har varit ledare i organisationer som medvetet och omedvetet bjudit in personer som uttryckt sig rasistiskt och intolerant vid olika tillfällen och att detta är att betrakta som legitimering av deras åsikter. Syftet att bjuda in dessa talare var i linje med min övertygelse om dialog med väletablerade muslimska föreläsare världen över, utan att för den delen dela alla deras åsikter. På så sätt har jag tyckt att det har varit ett viktigt bidrag till den breda dialogen, om det samtidigt hanteras professionellt. Och där har vi brustit. <http://www.aftonbladet.se/debatt/article16584895.ab>”

Omar Mustafa har inte bara kritiserats men också fått stöd. Under hela denna kaotiska vecka har Olle Burell, första ombudsman i Stockholms partidistrikt suttit i flera TV-soffor och klokt, lågmält och sakligt försvarat Omar Mustafa. Olle känner Omar från ett års arbete i partidistriktets styrelse. Den som misstror Omar har skäl att även misstro omdömet hos Stockholms partidistrikt. Och redan den 10 april har partisekreterare Carin Jämtin uttalat sitt stöd för Omar Mustafa och sagt att det inte finns någon anledning att ifrågasätta att han sitter i partistyrelsen.

<http://www.gp.se/nyheter/sverige/1.1532181-s-ledningen-tror-pa-omar-mustafa>

Med Carin Jämtins och Olle Burells stöd och med Omar Mustafas öppna brev hade kritiken kunnat lägga sig,

Men kritiken hade inte lagt sig. Fredag den 12 april kritiserades Omar Mustafa av Vivianne Macdisi, som är landstingsråd i Uppsala (S) och nyinvald ordinarie ledamot i partistyrelsen. Vivianne Macdisi kritiserar Omar Mustafa och påstår att Islamiska

Förbundets stadgar hävdar att man och kvinna inte bör ha samma lagliga status. <http://www.newsmill.se/artikel/2013/04/12/om-inte-mustafa-tar-avst-nd-fr-n-sitt-f-rbunds-kvinnosyn-kan-han-inte-sitta-i-par>. Vivianne Macdisi har sin bakgrund som kristen i Syrien och har minnen av extrema muslimers hederskultur. Hon säger att hon aldrig kommer att finna sig i att ledamöter i partistyrelsen yttrar "rasistiska, homofoba, antisemitiska eller könsdiskriminerande åsikter". Med hänvisning till den text som Macdisi hävdar är del i Islamiska Förbundets stadga säger hon att Omar Mustafa inte kan sitta kvar i partiets styrelse. Macdisi skriver sin text på fredag. På lördag gör Ulf Bjereld en källkritisk granskning för att ta reda på om Islamiska förbundets stadgar verkligen har denna lydelse. Det visar sig att Macdisi inte alls citerat Islamiska Förbundets stadgar, utan en översättning av en besökande föreläsares artikel. Se Ulf Bjerelds blogg: <http://ulfbjereld.blogspot.se/2013/04/omar-mustafas-avgang-kallkritisk.html>

Kritiken mot Omar Mustafa för att vara emot homosexuella har fått svar. Mattias Sääksjärvi är ordförande för HBT-sossarna i Stockholm. Fredag den 12 april skrev han till stöd för Omar Mustafa:

"Det får aldrig råda några tvivel om att socialdemokratin tar avstånd från antisemitism och homofobi. Men det finns många socialdemokrater som gjort betydligt mindre för att bevisa sitt avståndstagande än den muslimska kille som ägnat sin tid och kraft för att öppna upp till samtal både inom den islamska världen, samarbetat med många hbtq-personer, och genom att ha varit med och bildat en gemensam socialdemokratisk förening för både judar, muslimer och kristna."
<http://www.newsmill.se/artikel/2013/04/11/om-felet-r-att-tro-p-dialog-r-jag-ocks-skyldig>

Samma dag, fredag den 12 medverkade Carina Hägg, riksdagsledamot för (S) och medlem i STS i TV4 News. Där påstår Carina Hägg att Islamiska förbundet är den svenska avdelningen av Muslimska Brödraskapet och att Omar Mustafa inte samtidigt kan leda socialdemokraterna och muslimska brödraskapet i Sverige. Carina Hägg kräver att Omar Mustafa måste välja mellan S och islamismen.
http://www.tv4play.se/program/utvalda-nyhetsklipp?video_id=2328137

Lördag den 13 april uttalande sig partiets ordförande Stefan Löfvén till TT. SvD skriver att Löfvén sagt att: "Omar Mustafa kan inte vara ordförande i Islamiska förbundet samtidigt som han sitter i Socialdemokraternas partistyrelse."
http://www.svd.se/nyheter/inrikes/lofven-omar-mustafa-maste-valja_8083440.svd

Vid 21 tiden på lördag kväll den 13 april publicerades ett brev från Omar Mustafa där han meddelar att han lämnar alla sina uppdrag i partiet.

"Partiledningen menar dock att man inte kan förena ett partiuppdrag och ett uppdrag i det muslimska civilsamhället. Partiledningens uppfattning är inte bara beklagligt, det är även en skrämmande signal till muslimer och andra troende socialdemokrater."
<http://www.aftonbladet.se/nyheter/article16594996.ab>

Samtalet om Omar Mustafa och vilken plats muslimer och andra troende har i socialdemokraterna kommer att fortsätta. Genom att ställa ultimatum och tvinga Omar

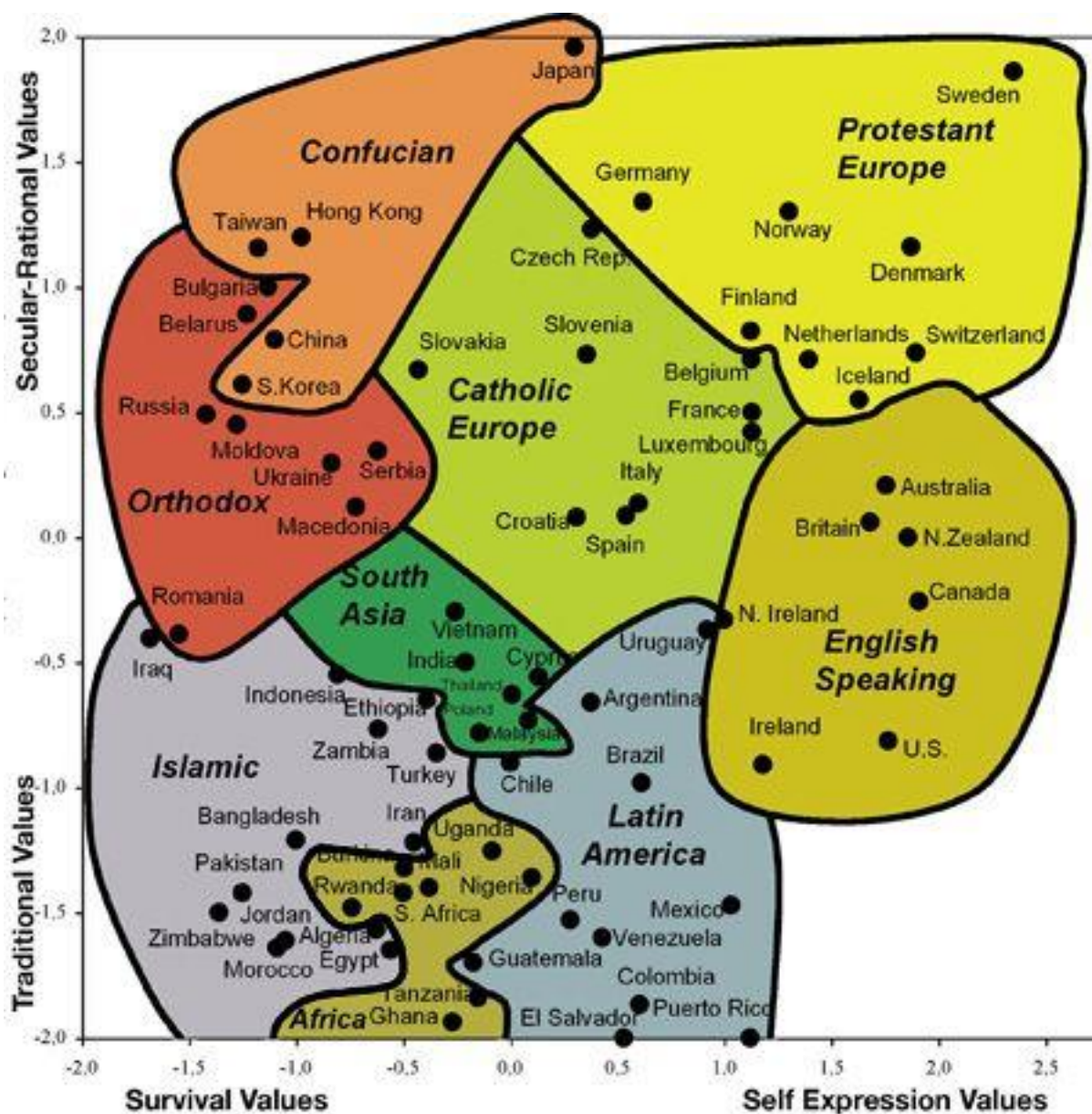
Mustafa att välja mellan Islamiska Förbundet och partiet visar vår nyvalda partiledare Stefan Löfvén bristande omdöme. Han konstruerar en konflikt mellan religion och politik som inte gynnar partiet, och som inte gynnar Sverige och som riskerar att polarisera Sverige på ett sätt som för oss tillbaka till 1920-talet när Broderskapsrörelsen bildades.

Men nu är läget allvarligare. Det vi sett är att *Det gamla Sverige* låser ute *Det nya Sverige*.

Sett till värderingar är Sverige världens mest avvikande land

Om vi sammanfattar den del av kritiken som kommit fram i citaten ovan har Omar Mustafa anklagats för att vara eller legitimera antisemitism, homofobi, olika juridisk status för män och kvinnor samt att han i Sverige arbetar för Muslimska Brödraskapet. Och när Carina Hägg i TV4 News fredag den 12 april talar om Muslimska Brödraskapet menar hon en organisation som verkar för en form av islamism som är djupt konservativ och ger olika rättigheter för män och kvinnor.

Den sammanvägda bilden av de värderingar som Omar Mustafas anklagas för ger en god sammanfattning av stereotypa bilder av araber och av muslimer som: antisemiter, homofober, och att de förtrycker kvinnor. Dessa värderingar finns. Och de finns även i Sverige. När det gäller kvinnors rättigheter så har S-kvinnor hållit på med frågan sedan 80 år. S-kvinnor finns för att Sverige inte är ett jämställt land. Inte heller antisemitismen är död. Sedan andra världskriget pågår en nödvändig bearbetning av den ringaktning och den förföljelse mot judar och judendom som funnits i Sverige och västvärlden i många hundra år. Inom svenska och/eller kristna grupper har det under 1900-talet funnits många antisemiter. Läs tex Elisabeth Åsbrinks bok "Och i Wienerwald står träden kvar", som kom på Norstedts förlag 2011. Där beskriver hon Ingvar Kamprads stöd till den svenske fascisterna Per Engdahl. Homofobin i Sverige är välkänd genom Jonas Gardells litteratur och dramatik. Kritiken mot Omar Mustafa är en kritik mot värderingar som Sverige inte kunnat skaka av sig trots kvinnorörelsen, kamp mot antisemitism och trots Jonas Gardells texter. Värderingar förändras långsamt. Idag är Sverige ett mer jämställt, mindre antisemitiskt och mindre homofobt land än för 10, 20, 30, och 40 år sedan. Forskning om värderingar visar att det tar minst en generation för länder att förändra sina värderingar. Värderingsforskare understryker att värderingar är funktionella: de förser människan med riktlinjer som gör att hon kan klara av sina liv under givna existentiella villkor. (Se Ronald Inghelhardt och Christian Welzel: *Modernisation, Cultural change and Democracy*, 2005.) På kartan nedan ser vi Sverige längst upp till höger. Det betyder att Sverige är världens mest individualistiska och världens mest sekulära land. Muslimska Brödraskapet är starkt i Egypten, och det återfinns på kartan långt ned i mitten, med ungefärliga koordinater -0,6 samt -1,7.

Bilden har konstruerats som resultat från empirisk forskning om värderingar av bland andra Ronald Inglehart inom World Value Survey som pågått sedan 1980-talet.

Det som sker idag är att människor flyttar till Sverige från länder med helt olika existentiella villkor och därmed helt olika värderingar. De som kommer till Sverige kommer till ett land som å ena sidan är ett idealland, för vår vård skola och omsorg – för välfärden. Men samtidigt är Sveriges värderingar världens mest avvikande värderingar. De stora skillnaderna i värderingar som forskningen påvisar har förklaringar. Den första förklaringen är att värderingar är funktionella och att de ger människan redskap att hantera sin livssituation. En andra viktig förklaring till att Sverige betraktar män och kvinnor som lika värda är Sveriges välfärdssystem som gör att kvinnor har fått alltmer lika villkor i livet som män har. Detta bidrar, enligt forskningen, till att hela samhällets värderingar långsamt ändras och att individen blir alltmer frigjord - emanciperad. Män och kvinnor blir mer och mer fria samt mer och mer jämlika. Forskningen visar vidare att värderingsskillnaderna mellan personer inom olika religioner inom samma land är

mindre än skillnader mellan människor med samma religion som bor i olika länder. Denna forskning visar också att värderingar kan ändras.

Om jag hade levat i Egypten och flyttat till Sverige - eller vuxit upp i Sverige och flyttat till Egypten - då hade det nya landets värderingar trott sig märkliga, och jag hade sannolikt endast långsamt ändrat mitt sätt att värdera t.ex. homosexuella eller skillnaderna mellan man och kvinna. Men jag hade troligen ändrat mig. Det som sker i dagens Sverige - både i dess nya och gamla religiösa miljöer och i skolor, i fackförbund, i familjer - är att många nya och gamla värderingar bearbetas och ändras hela tiden. Det är väldigt få extrema våldsbrott med religiös motivering i Sverige och de vi känner till har begåtts av Fatime Sahindals släkt i Uppsala 2002 släkt och svenska kristna i Knutby 2004 och självmordsbombaren Taimour Abdulwahab 2010. Den extremism som Carina Hägg och andra skrämmer oss med finns inte i Sverige - ännu. Men det som sker när tonläget höjs och kraven skärps är att samhället polariseras och att muslimer känner sig utsatta.

Den svepande kritiken mot Omar Mustafa är farlig. Den träffar samtidigt många arga unga män som på Sveriges gator mött samma diskriminerande behandling som Jonas Hassen Khemiri beskriver i sitt öppna brev i DN till Beatrice Ask den 13 mars i år.
<http://www.dn.se/kultur-noje/basta-beatrice-ask>

Det är inte mer än ett par veckor sedan Khemiri skrev. Men socialdemokratin verkar ha glömt att invandrare ibland känner sig utpekade och misstänkta för att de inte är sekulärt kristna svenskar med vit hy och rätt värderingar? Socialdemokraterna och Sverige skulle kunna vinna ett enormt stöd för den välfärdsstat som vårt parti byggt upp. Frågan är hur den mångfacetterade gruppen invandrare ska göra samma klass- och värderingsresa som arbetarklassen i Sverige gjort? Nu riskerar partiets många islamkritiker att skapa motsättningar mellan svenskar och invandrare - motsättningar som inte behöver finnas. Läget är spänt. Och detta är så mycket mer sorgligt eftersom vi vet att Omar Mustafa och 100 000 tals muslimer delar socialdemokratiens ideologi, värderingar och hoppet om ett solidariskt samhälle.

Socialdemokraterna är ett parti som hittills inte lagt så stor vikt vid moral och individuella värderingar men fokuserat på solidarisk ideologi och omfördelning av resurser från rik till fattig. Merparten av oss som idag är med i socialdemokraterna gick med i partiet av ideologiska skäl och många för att vi fascinerades och stimulerades av Olof Palmes internationella engagemang. Detta gäller, vågar jag påstå, både för invandrade muslimer och svenska kristna. Här har vi något gemensamt som kunde hålla ihop partiet och ge oss en gemensam ram att arbeta inom.

Homofobi bland kristna svenskar - ett glömt fall?

Jag som skriver denna text är medlem i Alingsås missionsförsamling. Hösten 1999 var ett ärende uppe i SMF:s ansvarsnämnd, om en pastor som levde i en homosexuell relation. Ansvarsnämnden var oenig. Den avvikande rösten - dåvarande missionsföreståndare (dvs kyrkans högste valde ledare) Krister Andersson valde mot praxis att gå ut offentligt med diskussionen som förts i nämnden, och driver frågan till Kyrkostyrelsen. Den 4 december beslutade kyrkostyrelsen om ett moratorium när det

gällde ordination och rekommendation till tjänst. Och att under två år föra samtal om detta. 2001 kom dokumentet Sida vid sida, som presenterade olika möjliga hållningar. Kyrkokonferensen 2002 valde att slå fast kyrkostyrelsens beslut, efter omfattande debatt. Därmed levde Missionskyrkan med beslutet att inte ordinera och/eller rekommendera till tjänst pastorer som levde i homosexuellt partnerskap.

Senare har kyrkan också diskuterat frågan om äktenskap, och där tagit ett beslut om att lämna beslutet till enskilda pastorer och lokala församlingar - samtidigt som man tog en skrivning som sa typ att huvudlinjen är att äktenskapet är till för man och kvinna.

I och med att Missionskyrkan 2011 gick samman med Metodistkyrkan och Baptistkyrkan blev läget oklart. Lever förbudet om ordination av homosexuella pastorer vidare? Till 2012 års kyrkokonferens lämnades en enkel fråga in om det. Svaret sa inte uttryckligen "vi ordinerar homosexuella", men sa däremot tydligt vad som är grunden för ordination - och då handlar inget om sexuell läggning - och tryckte sedan på att kyrkan är mot diskriminering, också utifrån sexuell läggning. Det råder nu viss otydlighet, inget beslut är fattat om att häva Kyrkostyrelsens förbud för ordination (2002) men många väljer att tolka läget i dag som att beslutet om förbud nu är borta. (Sammanställt efter samtal med David Berjlund och Lars-Ove Ljungberg. david.berjlund@comhem.se, LarsOve.Ljungberg@svenskakyrkan.se)

Under Kyrkokonferensen 2002 representerade min bror sin hemförsamling och deltog aktivt i debatten till stöd homosexuella pastorer i Missionskyrkan. Min bror blev mycket upprörd över Missionskyrkans hållning och på grund av kyrkans homofoba beslut valde min bror att lämna den kyrka där han och vår familj är med. Jag valde att stanna kvar. Under dessa år var jag aktiv i Broderskapsrörelsen och medlem i socialdemokraterna.

År 2002 satt jag i styrelsen för Alingsås missionsförsamling. Där försökte jag väcka frågan om homosexualitet men det var lönlöst. Ingen ville tala om frågan. Egentligen delar jag min brors besvikelse och vrede. Egentligen skäms jag över min kyrkas beslut. Men kyrkan betyder mycket för mig och på många olika områden i livet. Så jag har valt att stanna kvar.

Jag var inte nationell föreståndare/ledare för min kyrka, men jag har suttit i styrelsen i Alingsås. Och nu, 2013, sitter jag i Alingsås kommunstyrelse för (S). Kan jag vara med i socialdemokraterna om jag tillhör en kyrka vars nationella styrelse fattat beslut som är homofoba? Jag överväger att lämna mina politiska förtroendeuppdrag med hänvisning till det som Omar Mustafa utsatts för. Men jag ska inte göra det ännu, istället kommer jag att ställa denna fråga till partiets ledning i Alingsås. Kan jag ha förtroendeuppdrag i partiet om jag är med i Missionskyrkan/GF-kyrkan? Jag uppmanar andra politiskt aktiva medlemmar i kyrkor runt om i landet att ställa samma fråga till sina respektive partiledningar. Ignorerar Stefan Löfvén att det finns s-politiker som samtidigt är medlemmar i svenska kristna församlingar som har snarlika värderingar som de Vivianne Macdisi och Carina Hägg går till storms mot?

Då det gäller kravet på att Omar Mustafa måste avgå pekar allt mot att ledningen för socialdemokraterna i Sverige dömer muslimer hårdare än oss svenska kristna. Det verkar inte vara åsikterna som Socialdemokraterna dömer ut när de tvingar Omar Mustafa att avgå, men hans religion och hans hudfärg. Socialdemokrater arbetar för

mänskliga rättigheter och yttrandefrihet i hela världen, och det bör förstås gälla även alla som bor i Sverige. Och varför ska socialdemokrater döma muslimer hårdare än man dömer kristna?

Kan man vara invandrare, muslim och socialdemokrat?

Kan en medlem eller ordförande i islamiska förbundet vara med i socialdemokraterna om islamiska förbundet har värderingar om män och kvinnor som inte överensstämmer med dagens svenska medelvärde som vi ser det i Ingelhardts bild över värderingar i olika länder?

Givetvis. Dels är det klart att det finns homofoba religiösa grupper bland etniska svenskar. Dessutom är skillnader i värderingar ofrånkomligt i ett land som likt Sverige tar emot 10 000-tals invandrare varje år. Antingen accepterar vi denna nya mångfald av människor och värderingar eller också kommer vi under de kommande åren tvingas se en invandringsdebatt där politiker bjuder över varandra i att vara restriktiva, "realistiska" och värna de värderingar som Sverige just nu har. Detta skulle bli en svensk version av det danska förloppet. Vi vet att i Sverige idag blandas människor med olika bakgrund och värderingar. Vi som bor här har skäl att vara generösa, att samarbeta och att finna respektfulla sätt att leva tillsammans. Värderingar är svåra att motivera. Professor Yeshayahu Leibowitz i Jerusalem menade i samtal under början av 1990-talet (han gick bort aug 1994) att värderingar är åsikter som inte kan motiveras. Och vi vet dessutom att värderingarna ändras långsamt. Allt detta talar för att de bör hanteras varsamt och att det är svårt att göra politik av värderingar. Det är sannolikt nödvändigt för politiker att diskutera vilken mångfald av värderingar som är möjlig i ett land som vill vara pluralistiskt, eller vilka krav på lika värderingar som ett heterogent globaliserat samhälle som Sverige klarar. För socialdemokratin är det uppenbart att de frågor rörelsen drivit längst är krav på social rättvisa, vård, skola och omsorg – välfärd – och starka krav på omfördelning av resurser från de som har till de som inte har resurser. Forskningen visar att välfärden ger upphov till jämlikhet. Det verkar finnas ett orsakssamband som innebär att det ena leder till det andra. Det är i så fall inte rimligt att kräva att människor som inte upplevt välfärd ska ha samma värderingar som de människor som lärt sig lita på välfärden. Om detta är fakta kan vi helt enkelt tvingas dra slutsatsen att ett samhälle måste leva med en viss bredd i fråga om värderingar. Och det är väl tydligt att det finns olikheter i Sverige redan utan blanda in de värderingar som finns eller antas finnas inom Islamiska Förbundet? Redan Jonas Gardell har visat svenskars homofobi, och även fd Missionskyrkan har sådana drag. Eftersom kritiken mot Omar Mustafa och Islamiska förbundet blev så hård verkar det rimligt anta att muslimer döms efter en annan måttstock. Homofobi bland missionsförbundare som dokumenterats i beslut i kyrkostyrelsen är något vi lärt oss leva med, medan förmodad homofobi inom Islamiska Förbundet fördöms och Omar ställs inför ultimatum.

Omar Mustafa och många med honom är troende människor som hör till världsreligioner med miljarder medlemmar som bor och lever under helt olika existentiella villkor. Det är självklart att alla dessa människor inte stödjer socialdemokratin ideologi och inte heller stödjer svenska värderingar vad gäller homosexuella och jämställdhet mellan män och kvinnor, men värderingar förändras och med en välfärd som inkluderar alla i vårt land kommer värderingarna hos alla i Sverige gradvis att bli mer jämlika. Socialdemokratisk politik innebär att förändring sker med små steg som tas i rätt riktning.

Det finns många muslimer, kristna och judar som inte delar alla trosfränders värderingar men som ändå finns kvar i sina traditioner. Den fråga vi bör ställa oss är om vi i Sverige kan bygga ett samhälle som är så tryggt att vi törs tala om och förändra våra värderingar och att respektera allas rätt att leva här? Svaret är ja eller nej.

Mitt svar är att vi människor kan ha olika bakgrund, men vi kan bygga en gemensam framtid.

Ulf Carmesund, Teol. Dr
Internationell sekreterare, STS